

folyóiratszemle

Francia nyelvű folyóiratok

Ezuttal az egyetemünk folyóiratolvasójában szép számmal fellelhető francia kiadványokról próbálunk rövid tájékoztatót nyújtani. Nemcsak Franciaországból, Belgiumból érkeznek hozzánk francia nyelvű folyóiratok. Egyéb - ténylegesen más országban működő nemzetközi szervezetek is rendszeresen publikálják kutatási eredményeiket francia nyelven és ezek közül is jónéhány rendelkezésre áll az olvasóban. Lássuk először a Bölcsészkar hallgatói érdeklődésének leginkább megfelelő irodalmi folyóiratokat.

Ezek között is megkülönböztethetők egyrészt olyanok, amelyek tulnyomó többségében vagy kizárólag elméleti, kritikai tanulmányokat, másrészt olyanok, amelyek eredeti szép-irodalmi műveket, novellákat is hoznak lapjaikon.

Kritikai folyóiratnak tekinthető a "Les Lettres Francaises", amelynek főszerkesztője Aragon. A hetilap irodalmi, színházi zenei -, képzőművészeti- és filmkritikákat közöl, mintegy figyelemmel kíséri űrhelyéről a francia kulturális élet minden rezdülését. Marcel Martin, aki az ezévi cannes-i filmfesztiválról tudósít előkelő helyet szentel Jancsó Miklós filmjének a "Még kér a nép"-nek. Érzésem szerint ez a legjobb filmje" - mondja - és befejezésül; "Jancsó teljesen hű maradt technikájához, esztétikájához és témavilágához, de az egyszerűségnek, mélységnek és szépségnek olyan csucsaira jut el, hogy felvetődik a kérdés; lehet e innen tovább haladni?" Figyelemre méltónak találja, hogy a film vége, elsősorban, ha szimbólikusan is, de optimista, és a rendező egy nyilatkozatára hivatkozik, miszerint az Olaszországban forgatott Attila /francia címe "La technique et le rite"/ című filmjével lezárta volna a "Diadalmaskodó megtorlás" ciklusát. A "Nouvelle Revue Francaise" eredeti szépirodalmi al-

kötásokat is közöl. Nemrégiben például Faulkner egy elfelejtett 1932-ben írt novelláját adta közre francia fordításban ezzel az indoklással; "Javasoljuk elolvasásra a Miss Zilphia Gantet, mivel úgy gondoljuk, hogy Faulkner pályafutásában nagyon fontos szövegről van szó, egy olyan szövegről, amely fejlődésének új dimenziót ad."

A "Revue d'Histoire Littéraire de la France" irodalomtörténeti tanulmányokat, elemzéseket tartalmaz, mint például a "Lettre Portugaises" vagy egy tanulmány mely párhuzamba állítva vizsgálja Camus és Victor Hugo álláspontját a halálos ítélettel kapcsolatban, és közben felhívja a figyelmet a "L'Étranger" és a "Le dernier jour d'un condamné" között levő rokonságra.

Rendkívül színes, változatos tartalmu a "La Nouvelle Revue des Deux Mondes". Aktuális érdekű politikai esszék, publicisztikai írások, a bel- és külpolitikát francia szempontból tárgyaló és összefoglaló rovat mellett a hónap főbb irodalmi eseményeinek is helyet szentelnek. Ebben olvashatunk többek között Ionesco-nak a Théâtre Rive Gauche-ban műsorra tűzött új politikai teologikus drámájáról a "Macbeth" -ről. Sorozatban közli a lap Genevieve Tabouis-nak, az "Elsodort diplomácia" szerzőjének második világháborús visszaemlékezéseit. A francia kulturális élet minden területének egy-egy elismert tekintélye számol be szakterületének egy hónapnyi változásairól, eseményeiről. Közgazdasági, kül- és belpolitikai problémákról nem ritkán maguk a felelős miniszterek referálnak.

Háromhavonként jelenik meg, az UNESCO kiadványaként a világ minden tájáról származó kutatók cikkeivel a "Revue Internationale des Sciences Sociales". A lap helyzeti előnyét jól kihasználva figyelmét nemcsak az európai, hanem ténylegesen világ-méretű társadalmi problémákra összpontosítja. A klasszika-filológiával foglalkozók számára sok ismeretet nyújthat a "Revue de Philologie de l'Histoire et Littérature anciennes" olvasása.

Sipos László